

ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಶಿವರಾಮು ಆವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಾ ಕೂಡಾ. ಯಾರೋ, ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಳೆವಳೆ. ಶಿವರಾಮುವಿಗೆ ಪನಾಗಿಬಿಡುತ್ತೋ ಎನ್ನುವ ಆತಂಕ. ಮನಸ್ಸಿ ಬೇರೆಡೆ ನೆಡೆಲು ತೀಮಾರನಿಸಿ ಟಿವಿ ಹಾಕಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊರೊನಾ ಸಂಬಂಧಿತ ಫೋನ್ ಇನ್ ಕಾಯುಕ್ತವು. ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನ. ಶಿವರಾಮು ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ರಣ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ ಅಂತ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತಾನೆನೋ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಕಾದ. ಕಾದ. ಶಿವರಾಮು ಫೋನ್ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ನಿತ್ಯ ಇದೆ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ವಿಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಡಿಯೋ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳು ಈಗ ಸಿಗಿರಿಯಂತೆ ಆಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೂತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಡಗೆಯವನು ಭರ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ ಅವನಿಗೆ ಬಯೋಷ್ಟ್ ಆಗಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೇ ಕಾರಣ, ಲಾಕ್‌ಡೋನ್. ಹಾಗಾಗಿ ಎರಡು ಕ್ರಾಸ್ ಹಿಂದಿರುವ ಅನ್ನ ದಿನ ತಿಂಡಿ ಉಂಟ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ನ ಸಿರಿಯ ಬಾಲುದ ಗೆಳತ್ತಿ. ರಂಗನಿಗೂ ಮಗಳಿಗೆಯೇ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ದೇ ಸಿರಿ ಅಮೆರಿಕ್‌ಕೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ‘ಉಂಟ ತಿಂಡಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ತಂಡ ಕೊಳ್ಳುವಿನಿ ಅರಕಲ್’ ಅತ ಹೇಳಿದ್ದಳು ಪಾಪ. ಅವಳ ಕಕ್ಷುತ್ತಲೆಯ ವಿದು ಇವನ ಸ್ತಾಫ್‌ಮಾನವೇ ಗೆದ್ದಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಅಡಗೆಯವನನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಗುರುತ್ವಾದಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಳು.

‘ಈಗ..? ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ... ಹೀಗೆ ಯೋಚನೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದವನನ್ನು ‘ಹಲೋ ಅಪ್ಪ್ಯಾ.’ ಎಂದು ಮಗಳ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಅನ್ನಾಲ್ಯಾನ್‌ಗೆ ಕರೆತಂದಿತ್ತು.

‘ನಿಂದಾಯ್? ವೈಷ್ಯ ಸೇನ್ ನಾ..? ಎದು ಹೇಳಿದವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಂಗನ ಕೈಲಿದ್ದ ಚೆಟಿ ಕಾಣಿಸಿತು... ಆದೇನೂ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ರಣ್? ಅಂಂ.. ಮಾತ್ರ ಮುಗಿದು ಹೋಯ್ತು? ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲಾ? ಸರಿ ಅದಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತರ ಆಚೆ ಹೋಗೆಯೇಡ ಅನು ಭರ್ತಾಳಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡು ಅವಳಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ..’

‘ಅಯ್ಯೋ ಇದು ನನ್ನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತ್ರ್..’ ಎಂದು ಶುರು ಮಾಡಿ, ಶಿವರಾಮುವಿನ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ರಣ್ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ.

‘ಅದಕ್ಕೆ ನಿನು ತಲೆ ಕೆಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಧ್ಯಾಟ್ ಈಸ್‌ಹೀಸ್ ರೆಸ್‌ಸ್ವಾನಿ ಬಿಲಿಟಿ ಆರ್ ಇರೆಸ್‌ಸ್ವಾನಿ ಬಿಲಿಟಿ. ನಿನು ಅವನನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಸುತ್ತೆತ್ತಿಕೆ ಹೋಗುಕೂಡು...’ ತಾಕೆತು ಮಾಡಿದಳು.

‘ಶಿವರಾಮು ತನಗಿಂತ 10 ವರ್ಷ ಹಿರಿಯ. ಮುದುಕ. ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ಲಾಕ್‌ಡೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದೋನು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವಾದ್ದು ಇದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಅವನೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬರುಹೋಗೆ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ರಣ್ ನೋಡಿದ್ದೇ ನಿನ್ನಗೇ ದೋಸೇಜ್ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಚೆಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಎಮ್ಮೆ ಒದ್ದಾಡ್ತು ಇದ್ದಾನೋ? ಇದು ಯಾವ ಕಾಯಿಲೇನೋ? ...ಹ್ಯಾಗಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನಿರೋದ್.’

ಅಪ್ಪನ ಮಾತ್ರಿನಲ್ಲಿನ ಮರುಕವನ್ನು ಸಿರಿ ಗುರುತಿಸಿದಳು. ಅದರಿಂತೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ‘ಅವನೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬಂತಿಯೋ? ಎಂದು ಮಾತ್ರ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಒಬ್ಬಂತಿನ ಕಾಡ್ತು ಇದ್ದು? ಮೊದಲ ಸಲ ಈ

ಪ್ರಸ್ತಿ ಕೇಳುಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಈ ಶಿವರಾಮುವಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಾಣ್ತೂ ಇದ್ದಾನ್ನಾ? ಎಂದು ಕೊಂಡ ಅಧಿರಳಾದಳು. ಧ್ಯಾಟ್ ಈಸ್‌ಹೀಸ್ ರೆಸ್‌ಸ್ವಾನಿ ಬಿಲಿಟಿ ಅಂತ ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅಪ್ಪ ತನ್ನೇ ಅಷ್ಟ್ಯಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡನಾ? ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗಳ ಸುಳಿ ಸುಳಿಯಿತು. ಸದ್ಗುಣಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಪರಿತಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರಿಕೆಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

‘ಸರಿ. ಆದರೆ ಅಡಕ್ಕಿತಾ ನೆನು ಅವನನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುಕೆ ಆಗುತ್ತಾ? ಇಲ್ಲಾ ತಾನೇನ್? ಎಂದಳು. ‘ನೋಡು ಈಗ ಆ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ರಣ್ನಾನ ಪ್ರಾಣೋ ತೆಗೆದು ನಾಗೆ ವಾಟ್‌ಆಪ್ ಮಾಡು. ನಾನು ಆ ಶಿವರಾಮುನ ಗೂಗಲ್ ನಲ್ಲಿ ಹುಡುತ್ತಿನ್ನಿ. ನಿನ್ನಾಕೆ ನಿದ್ದೆಗ್ನೀಯ್’ ಎಂದು.

ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚೆಚೆ ತಗೊಂದು ಹೋಗೋಕೆ ಹೆಳ್ಳುವಿನ್ನಿ.

ಶಿವರಾಮು ಗೂಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾನಾ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತೀ. ಎಲ್ಲಾ ಬದಲಾಗ್ತು ಇದೆ. ಸಮಾಧಾನದ ಉತ್ತರ.

‘ಗೂಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿಗೋಡಾಡ್ರೆ ನಾನೇ ಹುಡುತ್ತಿನ್ನಿ. ನಿನ್ನಾಕೆ ನಿದ್ದೆಗ್ನೀಯ್’ ಎಂದು.

‘ಹಾಗತ ಉರುಳುರ್ದೋ ಶಿವರಾಮುನಲ್ಲ ಹುಡುಕಬೇಡ... ಸಿಗೋ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಟ್ಟೆಲ್ಸ್‌ನ್ನೂ ಶಾಟ್‌ ಲೀಸ್‌ ಮಾಡು, ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇರೋ ವಿವರಾಮು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲ್ ಮಾಡು. ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ರಣ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅಂದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲೋ ಸುತ್ತುಮತ್ತು ಇಂಟ್‌ರ್‌ ಎಂದು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಾರ್‌ ಕೊಟೆಳು.

‘ಸರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಗುಡ್ ನ್ಯೇಟ್ ಎಂದ. ಸಿರಿ ಗುಡ್ ದೇ ಅಂದಳು. ಕಾಲ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ. ತಡವಾಡದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಕೂಡ. ಶಿವರಾಮು, ಶಿವರಾಮ್, ಶಿವರಾಮ್ ಶಿವರಾಮ್ಯ ಶಿವರಾಮಪ್ಪ ಶಿವ್, ಶಿವಣ್, ಕ್ಯಾಟ್‌ಪ್ರೆರ್ ಲೆಟ್‌ರ್ ಶಿವರಾಮು, ಸ್ವಾಲ್ ಲೆಟ್‌ರ್ ಶಿವರಾಮು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕೆ ಮಾಡಿದ. ಶಿವನ ಬಗೆ ಬಗೆ ಭಂಗಿಯ ಪ್ರೋಟೋಗಳು ಬಂದವೆ ವಿನಹ ಶಿವರಾಮು ಸಿಗಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮಗಳು ಹೇಳಿದ ಧ್ಯಾಟ್ ಈಸ್‌ಹೀಸ್ ರೆಸ್‌ಸ್ವಾನಿ ಬಿಲಿಟಿ ಆರ್ ಇರೆಸ್‌ಸ್ವಾನಿ ಬಿಲಿಟಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತ್ರ ನೆನಿಗೆ ಬಂದು, ‘ಹೋದು, ಅಪ್ಪ ತುರ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬ್ಬಾನೆ’ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಏನೋ ಹೋಳಿದಂತಾಗಿ ಆ ಮಾತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ರೋಗ್ ಇದ್ದರೆ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಸರ್ಕೆ ಮಾಡಿದ. ಶೀಪ್ ಹ್ಯಾದ್ರೋಗ್ ಸಮ್ಮೇ ಎಂದು ತಿಂಡಿ ಮತ್ತೆ ಗೂಡಿಲ್ಲಾದ್ದು ಎನಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಚೆಚೆ ನೋಡಿದ. ಯಾವುದೋ ಕಾಡಿಯಾಲಜಿ ಸೂಪರ್ ಸ್ವೇಷಾಲೆಟಿ ಹಾಸ್ಟಿಟ್‌ಲ್ಯಾದ್. ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲವೆಂದುಕೊಡು ಸುಮ್ಮನಾದ.

9 ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ಅನು ಬಂದು ತಿಂಡಿ ಉಟ್ಟಿದ ಡಬ್ಬಿ ಕೊಟೆಳು. ಇವನು ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಡಬ್ಬಿ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟೆಳು. ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದ. ತಿಂಡಿ ತಿಂಡಿ. ಎಲ್ಲವೂ ಯಾಂತ್ರಿಕ. ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಶಿವರಾಮು ಆವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಾ ಕೂಡಾ. ಇವನಾರ್ ಈ ಶಿವರಾಮು, ಯಾವ ಬಾಡರಾಯ್ ಸಲುಧ್ಯ, ತಾನು ಯಾಕ ಹೀಗೆ ಅವನಿಗೆ ಮರಗುತ್ತಿದ್ದನೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸ್ತೀ

ಸುಖಿ

ನಿನ್ನಿಯ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ
ಪಾರ ಕಲಿತು,
ನಾಳಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ
ಭರವಸೆಯನಿಟ್ಟು,
ಇಂದಿನ ಕುಗಳನು
ಜೀವಂತಿಕೆಯಿಂದ
ಅನುಭವಿಸುವವನು

ಕನವರಿಕೆ

ಕೊರೊನಾ ಕಲಿಸಿದ
ಸ್ವಷ್ಟಕೆ, ಸರಳತೆ
ಇತ್ತಾದಿ ಪಾಠಗಳಲ್ಲ
ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ
ಬದುಕಿನ ಶ್ರೇಣಿಯಾದರೆ
ನನಸಾಗಬಹುದೇನೋ ಹಿತಾಮಹನ ಕನಸು!

—ಡಾ. ವಿನಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

